

Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	3To/74/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8115000842
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2016:8115000842.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému N. T. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 9. novembra 2016 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov proti rozsudku Okresného súdu Prešov, sp.zn.0T/161/2015 zo dňa 24. júna 2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp.zn.0T/161/2015 zo dňa 24. júna 2016, bol obžalovaný N. T. oslobodený podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp.zn.1Pv/572/15/7707, ktorá na neho bola podaná dňa 10.9.2015 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

-dňa 10.9.2015 v čase o 01.20 hod. v obci C., okres T. popri rodinnom dome č.XX viedol osobné motorové vozidlo zn. C. H., EČ: T. kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ U., pričom pri následne vykonanej dychovej skúške elektrickým meračom typu H. XXXX J. mu bola nameraná hodnota 0,59 mg/l (miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu), čo je 1,23 promile,

pretože skutok nie je trestným činom.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho v zákonnej lehote napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o vine a treste v neprospech obžalovaného.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že podľa jeho názoru postup okresného súdu podľa § 285 písm. b/ Tr. por. je nesprávny a vychádza z nesprávneho vyhodnotenia zabezpečených dôkazov, najmä čo sa týka vypracovaného znaleckého posudku a postupu policajtov v zmysle Nariadenia prezídia č.80/2014 Vestníka prezídia Policajného zboru. Ďalej uviedol, že okresný súd sa v celom rozsahu stotožnil s obhajobou obžalovaného, ktorý až na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že pred dychovou skúškou dňa 10.9.2015 v čase o 1.20 hod. si vyplachoval ústnu dutinu ústnou vodou Listerine, ktorá obsahuje alkohol, a tak dychová skúška, ktorej sa podrobil mohla byť ovplyvnená pozitívmi tejto ústnej vody. Prokurátor má za to, že obhajoba obžalovaného je vyslovene účelová a nie je podložená objektívnymi dôkazmi, ktoré by jednoznačne a bez pochybností preukazovali, že pozitívmi ústnej vody Listerine sa môže pozitívne ovplyvniť výsledok merania dychovej skúšky na alkohol. Obžalovaný dňa 10.9.2015 v čase o 01.20 hod., keď sa podroboval dychovej skúške na alkohol (zhodné výpovede oboch policajtov G. V. a G. V.) príslušníkom polície pri tejto vôbec neuviedol, že požíval ústnu vodu Listerine z dôvodu, že ho bolí zub a taktiež sa nedomáhal vykonania odberu krvi na zistenie prítomnosti alkoholu. S touto obhajobou o požití ústnej vody vyšiel až na hlavnom pojednávaní, kde

uviedol aj svedkov (kolegov poľovníkov), ktorí mu mali dosvedčiť, že skutočne túto ústnu vodu požíval a taktiež až dodatočne predložil potvrdenie od ošetrojúceho lekára- zubára. Podľa názoru prokurátora všetky tieto skutočnosti sú vyslovene zo strany obžalovaného účelové v snahe vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Okresný súd vyhodnotil postup policajtov pri použití prístroja určeného na vyšetrenie vodiča na alkohol v celom rozsahu ako nezákonný, a to len preto, že podľa návodu na obsluhu prístroja Alcotest 7410 je potrebné medzi jednotlivými meraniami počkať aspoň 15 minút, čo však podľa názoru okresného súdu nebolo dodržané. Prokurátor uviedol, že tento návod má iba odporúčajúci charakter. Zo záznamu o dychovej skúške je zrejmé, že druhé meranie o dychovej skúške policajti urobili presne po uplynutí doby 13 minút, čiže z toho nemožno urobiť záver, že policajti postupovali nesprávne, keď druhé meranie urobili po 13 minútach, a nie po 15 minútach. Vzhľadom na krátky časový odstup 2 minút, táto skutočnosť nemôže mať žiadny objektívny vplyv na výsledok samotného merania dychovej skúšky, ktorá pri druhom meraní už mala stúpajúcu tendenciu 0,62 mg/l. Pokiaľ ide o znalecký posudok, prokurátor uviedol, že znalec okrem iného uviedol, že pozitívom ústnej vody Listerine Total Care táto môže pozitívne ovplyvniť výsledok dychovej skúšky. Záver okresného súdu je, že sa plne stotožnil s názorom znalca, avšak bližšie ho nerozvádza, to znamená znalca konkrétnymi otázkami nedopočul v tom smere, akou hodnotou by mohla ústna voda pozitívne ovplyvniť výsledok merania na alkohol, pričom táto skutočnosť je veľmi dôležitá a podstatná a mohla by byť objektívne zistená až vykonaním vyšetrovacím pokusom, čo zo strany znalca vykonané nebolo, takže podľa názoru prokurátora jeho závery nie je možné považovať za objektívne. Taktiež uviedol, že ak by v budúcnosti bol одобrený takýto postup (pred samotnou skúškou vodič požíval ústnu vodu Listerine), tak každý vodič by nemohol byť trestnoprávne zodpovedný pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd vyhovel jeho odvolaniu a napadnutý rozsudok zrušil ako nezákonný a vo veci rozhodol sám alebo vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný Igor T. prostredníctvom svojho obhajcu. Obžalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za vecne a právne správny, a ani skutočnosti uvádzané v odôvodnení odvolania prokurátora nezakladajú žiadne dôvody na jeho zmenu, či zrušenie. Poukázal na to, že prokurátor považuje obhajobu za účelovú a vytýka jej, že nie je podložená objektívnymi dôkazmi, ktoré by jednoznačne a bez pochybností preukazovali, že pozitívom ústnej vody Listerine mohlo dôjsť k ovplyvneniu dychovej skúšky na alkohol. K výhradám prokuratúra uviedol, že z návodu na použitie prístroja na vykonávanie dychovej skúšky priamo vyplýva, aj bez toho, aby to musel niekto dokazovať, že použitie ústnej vody (a najmä s obsahom alkoholu) môže ovplyvniť výsledok dychovej skúšky. Skutočnosť ovplyvnenia dychovej skúšky a merania v dôsledku použitia ústnej vody potvrdzuje v znaleckom posudku aj v konaní ustanovený znalec. Skutočnosť ovplyvnenia dychovej skúšky použitím ústnej vody nie je výsledkom úvahy súdu, ale poznatkov znalca (skúsenosti Slovenskej komory súdneho lekárstva), ako aj nepochybne nespočetných experimentov na základe ktorých výrobca v návode uvádza, že dychová skúška sa v takom prípade musí vykonať s odstupom minimálne 15 minút. Obžalovaný ďalej uviedol, že to nie je on, kto má nepochybne preukázať svoju nevinu, ale prokurátor, ak trvá na svojej obžalobe, má bez dôvodných pochybností preukázať obžalovanému vinu. Odvolanie prokurátora akoby úplne ignorovalo zásadu kontradiktórnosti konania, ale aj zásadu prezumpcie neviny, či zásadu „in dubio pro reo“, a to hneď v niekoľkých rovinách. Obžalovaný k tomuto uviedol, že procesno-právna stránka prezumpcie neviny vyjadruje určité záväzné pravidlá pre dokazovanie vykonané v rámci trestného konania. Ide o to, že obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu, ďalej nedokázaná vina má rovnakú váhu ako dokázaná nevina a ďalej platí zásada v pochybnostiach v prospech obvineného (in dubio pro reo). Naopak obžalovaný má za to, že úlohou policajtov pri cestnej kontrole v prípade dychovej skúšky je náležite zistiť okolnosti, ktoré sú pre jej správne vykonanie potrebné, to znamená napr. preveriť, či bezprostredne pred skúškou vodič nefajčil, nepoužil ústne vody, spreje, kvapky, nevykonával náročnú telesnú aktivitu a pod., resp. iné skutočnosti, ktoré majú podľa návodu na použitie analyzátoru vplyv na správnosť zistenia prítomnosti alkoholu. V prípade, že takéto skutočnosti nepreveria alebo o nich majú pochybnosti, opakovanou dychovou skúškou po uplynutí minimálne 15 minút majú možnosť tieto pochybnosti vylúčiť. V posudzovanom prípade sa však tak nestalo, a preto nemožno v spojení s ostatnými dôkazmi prijať záver o jeho vine. Túto skutočnosť napokon zdôrazňuje a policajtom predpisuje aj Nariadenie prezídia Policajného zboru č.80/2014 Vestníka prezídia PZ. K námietke prokurátora, že vyšiel so svojou obhajobou až na hlavnom pojednávaní uviedol, že predmetná trestná vec bola riešená v tzv. super rýchlom konaní, ktoré pre obhajobu poskytuje nepochybne veľmi malý časový priestor, aby náležite objasnila všetky skutočnosti, ktoré majú význam, no predovšetkým je právom obžalovaného obhajovať svoje práva v plnom rozsahu až v konaní pred súdom. Skutočnosť, že obžalovaný v prípravnom konaní využil svoje

právo nevypovedať, nemôže byť využitie uvedeného práva posudzované v jeho neprospech. Pokiaľ ide o svedkov (kolegov poľovníkov), tak títo neboli prokurátorom nijako vecne spochybnení, vypovedali pod prísahou a rovnako aj ich výpovede korešpondovali s výpoveďou obžalovaného a potvrdením ošetrojúceho lekára. Podľa názoru obžalovaného dôkazy nesporne preukazujú jeho obhajobu. Podľa názoru obhajoby je procesne neakceptovateľné, aby prokurátor spochybňoval závery znalca a konal tak vo svojom odvolaní, keď voči posudku v konaní pred súdom do vynesenia rozsudku nevzniesol žiadne výhrady. Obžalovaný má za to, že v uvedenej trestnej veci nejestvuje skúška a meranie, ktorú by bolo možné považovať za nevyvrátiteľnú a nespochybniteľnú. Podľa názoru obžalovaného neobstojí ani záverečné hodnotenie prokuratúry, keď akoby s obavami vyzývala odvolací súd, aby neprijal obhajobu obžalovaného, lebo by tým do budúcnosti odobril vyhýbanie sa trestnoprávnej zodpovednosti vodičov. Obžalovaný N. T. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. v celom rozsahu zamietol.

K písomnému vyjadreniu obžalovaného N. T. sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu prokurátor písomne nevyjadril (písomné vyjadrenie obžalovaného mu bolo doručené poštou dňa 29.9.2016).

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že sa oboznámil i so znaleckým posudkom č.29/16, avšak zastáva názor, že obidva znalecké posudky predložené v tomto konaní sú zbytočné. Prokurátor ďalej uviedol, že nemá pochybnosť, že dychovú skúšku je potrebné vykonať po 15 minútach. Podľa názoru prokurátora je všeobecne známe a príslušníci polície sú o tom inštruovaní, ako majú skúšku vykonať. Má za to, že dychová skúška bola uskutočnená po viac ako 15 minútach po užití ústnej vody Listerin, keďže obžalovaný si mal vypláchnuť ústa na dvore rodinného domu, kde rozrábali diviaka, išlo o rodinný dom č.XX, následne vstúpiť do vozidla a hliadkou polície bol zastavený pri dome č.XX. Z toho je zrejmé, že od požitia vody Listerin predsa uplynul dlhší čas ako 15 minút. Prokurátor má za to, že dokazovanie v tejto veci bolo vykonané kompletne a z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd odvolanie prokurátora v celom rozsahu zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 30. augusta 2016, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 9. novembra 2016. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť odvolaním prokurátora napadnuté výroky rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutého výroku rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovaného N. T., svedkov G. V., G. V., Y. U., Y. T., znalca T. T. W., ako aj o ostatné relevantné listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal a na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedených v napadnutom rozsudku. O. v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného N. T. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Prešov č.1Pv/572/15/7707. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods.

12 Tr. por. Okresný súd správne poukázal, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný viedol vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť. Zo záverov znalca T. T. W. vyplynulo, že pri ovplyvnení dychovej skúšky ústnou vodou napriek zisteným výsledkom nebola spôsobilosť obžalovaného ako vodiča viesť bezpečne motorové vozidlo narušená alebo dotknutá, preto okresný súd správne podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obžalovaného Igora T. spod obžaloby, pretože skutok vo vzťahu k nemu nie je trestným činom. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Krajský súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že nebolo v konaní jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Okresný súd správne ustálil pochybnosti o vine obžalovaného v zmysle obžaloby Okresnej prokuratúry Prešov č.1Pv/572/15/7707, keďže zasahujúci policajti pri vyšetrovaní obžalovaného na alkohol nepostupovali v súlade s príslušnými predpismi, preto zápisy o dychovej skúške nemožno hodnotiť ako dôkaz, ktorý jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukazuje vinu obžalovaného. Vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní svedčí vo vierohodnosť obrany obžalovaného, že krátko pred jazdou požil ústnu vodu s obsahom alkoholu, čo však nemalo vplyv na jeho spôsobilosť viesť motorové vozidlo.

Okresný súd správne poukázal na to, že z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní (výsluchy svedkov RM. V., G. V. a zo zápisov o dychovej skúške) mal preukázané, že obžalovaný viedol svoje motorové vozidlo za zistených hodnôt alkoholu vo vydychovanom vzduchu, avšak nebolo v predmetnom konaní jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že svoje osobné motorové vozidlo viedol v stave vylučujúcom spôsobilosť na jeho vedenie. Z lekárskej správy MUDr. C. W. zo dňa 25.5.2016 (stomatológ so sídlom v T.) okresný súd správne zistil, že obžalovaný N. T. sa dňa 7.9.2015 o 9.24 hod. u neho podrobil lekárskeho zákroku s tým, že mal zubárom odporúčané, aby užíval na výplachy prípravok Listerine Total Care. Okresný súd rovnako tak z výsluchov svedkov Y. U. a Y. T. správne zistil, že v predmetnú noc spolu s obžalovaným približne od 21.00 hod. robili tzv. rozrábku uloveného diviaka v dome pána V.. Obaja svedkovia zhodne uviedli, že obžalovaný N. T. nepožíval v tom čase alkoholické nápoje, pričom sa sťažoval na bolesti zuba. Obaja svedkovia zhodne vo svojich výpovediach potvrdili, že videli ako si obžalovaný vyplachoval ústa nejakou ústnou vodou. Obžalovaný N. T. krátko predtým, ako nastúpil na miesto vodiča, si ešte raz vypláchol ústa ústnou vodou. Ako vyšli z dvora ulice približne po minúte ich zastavili príslušníci polície a obžalovaný sa podrobil dychovej skúške.

Okresný súd správne ustálil, že službukonajúci príslušníci polície nepostupovali v súlade s Nariadením prezídia PZ č.80/2014 Vestníka prezídia PZ. Zo žiadneho dôkazu založeného v súdnom spise nevyplýva, že by sa službukonajúci príslušníci polície pýtali obžalovaného, či nepožil nejaké látky s možným obsahom alkoholu a zároveň pri vyšetrovaní obžalovaného na alkohol nepostupovali ani podľa návodu na obsluhu prístroja Alcotest 7410, keďže medzi jednotlivými meraniami nepočkali aspoň 15 minút z dôvodu, že zbytkový alkohol v ústach môže skresliť meranie, resp. požitie ústnych sprejov s obsahom alkoholu.

Rovnako tak okresný súd správne zo znaleckého posudku č.110/2016 MUDr. T. W., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (znalec bol pribratý do konania okresným súdom-vid'. uznesenie na č.l.66 až 67 spisu) zistil, že ústna voda Listerine Total Care, pri jej použití pri výplachu ústnej dutiny v čase 15 minút pred vykonaním dychovej skúšky, môže pozitívne ovplyvniť jej výsledok. Jej požitie nemá žiadny vplyv na schopnosť vodiča viesť motorové vozidlo, pričom znalec na hlavnom pojednávaní okresného súdu vo svojej výpovedi jednoznačne uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že medzi dychovými skúškami neuplynul predpísaný čas, mohla prvá aj druhá dychová skúška byť ovplyvnená zvyškami ústnej vody v ústnej dutine.

Ohľadne námietky prokurátora, že okresný súd sa plne stotožnil s obhajobou obžalovaného, napriek tomu, že so svojou obhajobou v podobe použitia ústnej vody Listerine Total Care pri výplachoch ústnej dutiny vyšiel až na hlavnom pojednávaní (najprv využil svoje právo a odmietol vypovedať), pričom príslušníkom polície neuviedol, že požíval ústnu vodu Listerine Total Care z dôvodu, že ho bolí zub, je potrebné uviesť, že je v každom trestnom konaní a rovnako i v predmetnom trestnom konaní právom obvineného, prípadne v neskoršom štádiu obžalovaného v rámci svojej procesnej obrany (taktiky) využívať právo nevypovedať, prípadne meniť svoje výpovede alebo ako bolo v danom prípade vypovedať o okolnostiach prípadu až v neskoršom štádiu konania (vid'. zápisnice na č.l.4, č.l.8 až 14,

č.l.40 až 43 a č.l.55 až 59 spisu), pričom toto právo nemôže byť obžalovanému na ujmu, nakoľko je súčasťou jeho práva na obhajobu. Toto právo je garantované právom na spravodlivý súdny proces zaručeného i článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Tým, že obžalovaný Igor T. neuviedol dané skutočnosti službukonajúcim príslušníkom polície nemôže byť hodnotené ako účelové alebo nevierohodné. Pokiaľ ide o svedkov (kolegov poľovníkov), tak títo neboli prokurátorom žiadnym spôsobom spochybnení, vypovedali pod prísahou svedka na hlavnom pojednávaní a rovnako aj ich výpovede korešpondovali s výpoveďou obžalovaného a potvrdením ošetrojúceho lekára.

Pokiaľ ide o námietku, že okresný súd sa plne stotožnil s názorom súdneho znalca MUDr. T. W., ktorý však bližšie nerozvádza, konkrétnymi otázkami znalca nedopočul, nevykonal vyšetrovací pokus a jeho závery nemožno považovať za objektívne, odvolací súd uvádza, že vyplývajú z zapisnice z hlavného pojednávania okresného súdu zo dňa 11.5.2016 znalec jasne zodpovedal otázky, ktoré mu boli položené, pričom na jeho závery a ústne prednesený znalecký posudok prokurátor nemal žiadne otázky. Samosudca okresného súdu postupoval pri výsluchu znalca v súlade so zásadou kontradiktórnosti, ktorá je tiež súčasťou práva na spravodlivý súdny proces garantovaného článkom 6 Dohovoru. Okresný súd správne konkrétnymi otázkami nedopočul znalca, nakoľko súd sa nesmie stavať do pozície pomocníka hociktoej strany v konaní a tým sa dostať do rozporu so zásadou nezávislosti a nestrannosti súdu, prípadne do rozporu so zásadou rovnosti zbraní.

Ohľadne predloženého znaleckého posudku č.29/16 znalca MUDr. O. T., je potrebné uviesť, že tento znalecký posudok zabezpečený obžalovaným N. T. v rámci svojej obhajoby nebol pred súdom vykonaný, preto ho nemožno ani hodnotiť. Obžalovaný a ani jeho obhajca ho pred súdom napriek jeho zabezpečeniu a predloženiu nenavrhli vykonať.

K námietke prokurátora prednesenej na verejnom zasadnutí krajského súdu, že znalecké posudky sú v podstate zbytočné, nakoľko má za to, že dychová skúška bola uskutočnená po viac ako 15 minútach po užití ústnej vody Listerin Total Care, keďže obžalovaný si mal vypláchnuť ústa na dvore rodinného domu č.XX, následne vstúpil do vozidla a hliadkou polície bol zastavený pri dome č.XX (z toho je zrejmé, že od požitia vody Listerin Total Care predsa uplynul dlhší čas ako 15 minút), odvolací súd konštatuje, že uvedené tvrdenie prokurátora nie je ničím podložené a je možno o ňom v tomto štádiu hovoriť len v hypotetickej rovine. Predsa z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že medzi prvým a druhým meraním u obžalovaného uplynula iba doba 13 minút. Navyše v konaní bolo preukázané (aj znalec MUDr. T. W. vo svojom znaleckom posudku uvedenú skutočnosť rozvádza), že v prípade, že by bola druhá dychová skúška vykonaná s odstupom 15 minút od prvej dychovej skúšky, prípadne od momentu zastavenia vozidla, čo v danom prípade bolo 14 minút, vzhľadom na čas zastavenia o 01.20 hod. a vykonanie druhej dychovej skúšky o 01.34 hod., bolo by možné dychovú skúšku zo súdnolekárskeho hľadiska považovať za objektívnu (to nie je úvaha súdu, ale konštatovanie faktu súdneho znalca). Je nepochybné, že výsledok oboch dychových skúšok za daných okolností nemožno považovať za spoľahlivé zistenie prítomnosti alkoholu. Za nevyvrátiteľnú by bolo možné považovať jedine opakovaná skúška po uplynutí minimálne 15 minút, čo v danom prípade splnené nebolo.

Pokiaľ prokurátor namieta, že by v budúcnosti v praxi bol zákonne одобrený takýto postup a každý vodič, u ktorého by bola dychová skúška pozitívna nad 1 mg/l a ktorý by zvolil tú istú obranu (pred samotnou skúškou požil ústnu vodu Listerine Total Care) by nemohol byť trestnoprávne zodpovedný pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., je potrebné uviesť, že nemožno tento prípad vzhľadom k jeho okolnostiam zovšeobecniť do prokurátorom uvádzanej roviny. K tomuto je potrebné uviesť, že každý prípad je potrebné posudzovať jednotlivo so zameraním sa na všetky jednotlivé okolnosti konkrétneho prípadu. V predmetnej trestnej veci sú predsa jednoznačnými faktami výpovede svedkov JF. U. a Ing. Y., ktorí zhodne na hlavnom pojednávaní potvrdili (pod prísahou svedka v zmysle § 265 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a pod hrozbou trestného stíhania pre trestný čin krivej výpovede), že obžalovaný nepožíval alkohol pred jazdou, pričom si ústa vypláchol z dôvodu bolesti zuba ústnou vodou Listerine Total Care. Bolest' zuba u obžalovaného potvrdzuje i lekárska správa stomatológa MUDr. C. W. (lekárska správa na č.l.93 spisu), ktorý mu odporučil výplachy ústnou vodou na zmiernenie bolesti. Je nepochybné, že podobnú obranu v iných prípadoch je možno vyvrátiť okolnosťami vždy daného prípadu, no najmä zabezpečením vykonania dychovej skúšky tak, ako to popisuje návod na použitie analyzátoru dychu, ako aj Nariadenie prezídia PZ č.80/2014 Vestníka prezídia Policajného zboru.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie prokurátora a v ňom uvádzané odvolacie námietky (namieta nesprávne hodnotenie dôkazov okresným súdom) považuje za neopodstatnené a nedôvodné.

Okresný súd správne na základe zásady „in dubio pro reo“ rozhodol o skutku obžaloby č.1Pv/1162/11, pretože predmetný skutok nie je trestným činom.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné.

K otázke hodnotenia dôkazov treba dodať, že podľa ustálenej súdnej praxe výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom a pritom celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, že ho spáchal obvinený a pritom ako trestne zodpovedný subjekt z hľadiska jeho pričetnosti. Náležité zistenie skutkového stavu vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Ak po vykonanom dokazovaní zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, dôležitej pre posúdenie veci, treba rozhodnúť v prospech obvineného (pravidlo in dubio pro reo vyplývajúce zo zásady prezumpcie nevinoty).

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci kontradiktórnym spôsobom vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, preto ani odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné, neakceptoval ich a odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.